

De tuin.

In deze tijd van het jaar is het heerlijk om in de tuin te zitten, in de schaduw met een mooi boek. Als ik zeg schaduw dan bedoel ik eigenlijk in de schaduw van een boom en niet onder een parasol op een terras. Onder bomen is het nu graden koeler dan onder een parasol.

In onze tuin staat een Koreaanse zilverspar, al meer dan 30 jaar oud en de onderste takken begonnen veel, heel naalden te verliezen. Ik heb dus maar een grote zaag gepakt en die takken, zover als ik kon komen eraf gezaagd en zo is onder die den een mooi

prieeel ontstaan. Samen met de even oude acer die er naast staat zit je heerlijk op het zand in de schaduw.

Als je dan even zit, zie en hoor een heleboel vogels in de tuin. Ik had al vaak de zwartkop horen zingen maar nu heb ik rustig mannetje en vrouwtje kunnen bekijken terwijl ze in de struiken aan het rondstruinen waren. Verder hoorde en zag ik de roodborst, winterkoning, pimpelmees en koolmees, zanglijster en natuurlijk ook weer (gelukkig) merels. Die laatsten zijn zich kennelijk weer aan het herstellen van het "merelvirus" dat enkele jaren geleden zoveel slachtoffers heeft gekost. Dat neemt natuurlijk niet weg dat andere gevaren voor de merels gebleven zijn zoals bijvoorbeeld de steenmarter.

In mijn voortuin bijvoorbeeld staat een klimhortensia. Een dankbare groeier die vele vierkante meters gevel kan bedekken en bloeit met mooie bloemschermen. Aan de rand van die schermen groeien onvruchtbare lokbloemen die insecten naar de echte bloemen naar het midden van

de schermen lokken en dat zeker met succes. De hele muur gonst van de insecten. Die klimhortensia nu vormt ook een prachtige plaats voor bijvoorbeeld merels om hun nest in te maken. Dat hebben ze dus tot mijn grote vreugde gedaan, totdat ik enkele weken geleden zo'n 5-tal dode jonge merels in mijn tuin zag liggen. Daarna heb ik onder de moterkap van mijn auto bij een van de scharnieren ook nog een dode merel gevonden. Nou, er zijn leukere ontdekkingen dan een dood vogeltje dat enkele dagen met dit weer onder een warme moterkap heeft gelegen. Maar de conclusie was duidelijk: een steenmarter.

Jammer maar ja, ook steenmarters hebben recht op een plaatsje in de natuur en moeten natuurlijk ook leven net als de regenwormen die als voedsel dienden voor de jonge merels!

Ook wat planten betreft vind je in de tuin veel verrassingen. Veel planten heb je natuurlijk zelf geplant of in mijn geval doet mijn vrouw dat maar overal kom je wel wat extra's tegen.

Neem nou de akelei. Koop een plantje en hij zaait zich zelf verder in je tuin uit. Natuurlijk op verrassende plaatsen, maar ja wat geeft het. Hij woekert niet en omdat de vermenigvuldiging via het zaad gaat, krijg je soms onverwachte kleurrijke resultaten.

Ook judaspenning en vingerhoedskruid zijn mooie planten in de tuin.

De judaspenning vooral in najaar en winter als de zaden nog aan de plantstengels zitten. Echte penningen en ze zorgen zelf voor de verspreiding. Hoef je zelf niks aan te doen.

Het vingerhoedskruid is tweejarig. Het eerste jaar komen de jonge plantrozetten tevoorschijn waaruit het tweede jaar de grote bloemstengels met de mooie vingerhoedejs komen. Het grote voordeel daarvan is dat je deze rozetten uit kunt graven en op een andere, in jouw ogen geschiktere plaats kunt herplanten.

Dat gaat bijvoorbeeld niet met het speenkruid. Een plantje zal op den duur, als je een en ander niet drastisch in de hand houdt, vele vierkante meters tuin in beslag nemen. In het voorjaar komen daar wel dan heel veel mooie gele bloempjes aan en dat is natuurlijk wel fijn en mooier dan kale zwarte grond!

Herman Beuvs